

[Hølge Larsen.]

Lagos, sige, at det forekommer mig, at det vil være rigtigt at overveje et sådant spørgsmål og at gøre det med en velvillig indstilling ud fra den betragtning, at Nigeria er så stor en stat — der er 40 millioner indbyggere — og en stat med en efter alt at dømme væsentlig betydning for den kommende udvikling i Afrika, at der kan være al mulig grund til at oprette en dansk repræsentation her.

Nu koster alt det, som her er nævnt, naturligvis penge, således som også den øvrige foreslåede udbygning af udenrigstjenesten gør det, og derfor vil jeg ligesom det tidligere medlem af dette ting hr. Lannung nævne muligheden af, at de nordiske lande samarbejder mest muligt om repræsentationen i disse nye stater. Der vil utvivlsomt på mange felter kunne etableres et samarbejde af praktisk art. Jeg beder udenrigsministeriet have opmærksomheden henvendt herpå og henviser i denne forbindelse til den rekommandation, som blev vedtaget på Nordisk Råds møde i Reykjavik i juli i fjor, og som netop gik ud på at opfordre de nordiske landes regeringer til at undersøge de muligheder, der foreligger her.

Må jeg i denne forbindelse nævne et andet område, hvor en øget indsats også vil være ønskelig. Den højtærede udenrigsminister nævnte i sin fremsættelse som eksempel på den øgede arbejdsbyrde, der i årene efter krigen var lagt på udenrigstjenesten, at Danmark var blevet et aktivt medlem af De Forenede Nationer og en række andre internationale organisationer med politiske, humanitære og kulturelle opgaver. Det er jo ganske rigtigt, men jeg tror, at der i befolkningen er et levende ønske om, at dansk indsats i De Forenede Nationer må blive endnu mere aktiv. Bare den interesse, der er for hjælpen til udviklingslandene, er et vidnesbyrd herom. Jeg føler mig overbevist om, at en tilsvarende interesse gælder dansk indsats også i andre grene af De Forenede Nationers arbejde. Vi så i efteråret i De Forenede Nationers generalforsamling, hvorledes de nye lande får en stadig større indflydelse. En mere aktiv indsats fra dansk side i De Forenede Nationer må knyttes til større kontakt og større samarbejde med de mange nye sta-

ters repræsentationer, og når det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft for et øjeblik siden var inde på den tanke, at der måske kunne ske en reduktion af repræsentationen ved De Forenede Nationer, vil jeg gerne sige, at jeg er ganske uenig med det ærede medlem på dette punkt.

Når man foretager en sådan udbygning og effektivisering af udenrigstjenesten, som der her er tale om, er det selvfølgelig også en opgave at undersøge, om der ikke er områder, hvor der kan skæres ned eller skæres overflødig bort, altså med andre ord opnås besparelser. Det har kommissionen også gjort, og de forslag til besparelser, der foreligger, tiltræder jeg. Jeg vil også gerne under udvalgsarbejdet medvirke til at undersøge, om der skulle være muligheder for andre besparelser, uden at det går ud over tjenestens effektivitet, og uden at opgaver forsømmes, som ikke må forsømmes, men jeg tilføjer, at jeg har ikke i dag sådanne muligheder at anvise.

Må jeg også i tilslutning til det, som blev nævnt af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, sige, at det vel er en ret udbredt opfattelse, at når vi, som tilfældet er på mange områder, etablerer en nærmere kontakt med andre lande ad andre kanaler end de diplomatiske, så overflødiggøres den diplomatiske repræsentation. Jeg tror, det er en fejlslutning. Hensigten med den øgede mellemfolkelige aktivitet, internationalt eller regionalt, som f. eks. mellem de nordiske lande indbyrdes eller EFTA, er jo netop at øge samarbejdet ud over, hvad der tidligere er kendt, og jeg tror ikke, at man kan vente, at det skal formindske udenrigstjenestens opgaver.

Til besparelsesforslagene henregner jeg også det foreslåede ejendomsnavns virksomhed. Naturligvis betyder det i første omgang øgede udgifter at erhverve fast ejendom til ambassader og gesandtskaber i udlandet, men det er en investering, der på længere sigt betyder nedgang i udgifter; og i den udstrækning, passende ejendomme kan erhverves, tror jeg at turde sige, at mit parti vil være absolut velvilligt indstillet over for de fornødne finansbevillinger. Det samme gælder anskaffelse for statens regning af inventar til disse erhvervede ejendomme. I første omgang betyder det naturligvis øgede udgifter, men